

בבית המשפט העליון בירושלים

בג"ץ 5300/11 - י"א

לפני: כבוד הרשם גיא שני

העותרים: 1. אחמד צאלח מוצטפא זיד
2. פדא וצפי גאלב ח'טיב
3. המוקד להגנת הפרט

נגד

המשיבים: 1. המפקד הצבאי לאזור הגדה המערבית
2. ראש המנהל האזרחי
3. היועץ המשפטי לגדה המערבית

בקשה לפסיקת הוצאות

החלטה

לפניי בקשה לפסיקת הוצאות לטובת העותרים.

עניינה של העתירה שבכותרת – שהוגשה ביום 14.7.2011 – מתן היתר כניסה למרחב התפר לעותר, לצורך מתן שיעורי הגברה פרטיים במתמטיקה. העתירה נמחקה ביום 12.2.2012 לבקשת העותרים, לאחר שהסעד העיקרי ניתן לעותר. אין מחלוקת כי בקשתו של העותר לקבלת היתר כניסה (מיום 11.5.2011) טופלה בטעות כאילו הייתה בקשה לקבלת היתר כניסה לישראל (ולא למרחב התפר). נראה כי בשל טעות זו סורבה הבקשה. בחילופי המכתבים בין הצדדים לאחר מכן נתבררה הטעות, ובא-כוח העותר צירף למכתבו מיום 21.6.2011 את הבקשה מיום 11.5.2011. לאחר מכן נעשו כמה פניות נוספות, ומשלא קיבל העותר תשובה לגופה של הבקשה, הוגשה העתירה ביום 14.7.2011. העתירה נקבעה לדיון לפני הרכב, אולם בסמוך למועד הדיון הוגשה בקשה לבטלו נוכח הסכמת המשיב להנפיק לעותר היתר לתקופה של חודש, כשבמהלך תקופה

זו תיבחן הבקשה לגופה. לבסוף, לאחר מגעים נוספים, ניתן היתר הכניסה המבוקש למשך שנת הלימודים כולה.

בנסיבות העניין, ולאחר עיון בטענות הצדדים, באתי לכלל מסקנה כי יש מקום לפסיקת הוצאות לעותרים. יש לציין כי "דרך החתחתים" (כלשונו של המשיב) של חיפוש ובדיקה חוזרת של הבקשה מיום 11.5.2011, נבעה בראש ובראשונה מטעותו של המשיב עצמו (גם אם טעות בתום-לב), ובשים לב למהות העניין לא שוכנעתי כי נפל פגם בהתנהלות העותרים העולה כדי אי-מיצוי הליכים. כמו-כן נראה כי לא נסתרה ההנחה שהגשת העתירה קידמה את עניינם של העותרים, ולו במישור הזמן.

מסקנתי היא אפוא שיש מקום לפסיקת הוצאות לעותרים, בסכום המביא בחשבון את כלל הנסיבות והשיקולים, לאמור: 3,000 ₪ (סכום זה כולל שכר טרחת עורך-דין).

ניתנה היום, י"ד אייר תשע"ב (6.5.2012).

גיא שני

ר ש ם